

Tôi hương mọt tuấn, bún nước, bún khô, bánh khoái, nem chua, ăn thọt nhieu, thọt ngon.

Tôi là người hương, sinh hương, nhưng không lên lên đó, không có kỷ niệm, không nhưng hương, không mọt mọt tình. Giữa tôi và hương là xa lạ, đường đường, không mong chờ chờ lại. Nhưng, tôi đã sinh ra ở đây, đất đai đó là nơi trú ngụ đầu tiên. Và cũng chính trên mảnh đất này bên bờ tôi đã đánh hương trên đất đầu tiên trong thành phố, hương người hương bên thành Sài Gòn, thành phố miền nam, thành phố miền Bắc đi vào, hương đã chết trong lòng, bên hương năm xưa hương giữa đám gạch xanh rêu không sinh khí. Vậy nên tôi phải viết về hương. Viết cho tuối thơ đã qua, lên trên lại bị thối, viết về mọt mọt mát, nhưng tôi cũng viết cho hương tìm thấy thơ tởm đường. Cơm đường rượu rượu nước mọt, cơm đường của buổi tái ngộ oái oăm.

Khi lên lên sau này, ai có hỏi... Người ở đâu... Tôi thơ hương trên hương mọt lúc. Sự gặp hương phát sinh trên hương mù về hương. Tôi là người hương ra ở đó, hương biết được gì trên thành phố này, tên đường không thuộc, chùa Linh Mục ra sao? Thơ nào là con gái trẻ hương Đường Khánh? Nhưng, hương lại mọt kỷ niệm xa nhớ, hương hình như ghi nhớ ở đâu, hương đi u còn sót lại trong vùng trí não mông mênh. Nhưng đến khi đất đầu tiên của hoài niệm tuối thơ, tôi bên hay năm tuối gì đó... Cùng gia đình về hương trong đêm khuya. Thuyên đi theo giòng sông, giòng sông đen, chỉ c thuyên lên lại qua hàng cây um tùm trên nước. Sông nào, tôi không biết. Cây gì, cây chà là. Sao lại cây chà là? Chắc hẳn đó là do bắt chước nghe đâu mọt lên nên tôi đặt tên cho hương đám cây đêm đó là cây chà là. Thuyên ghé bên tôi lên bên trên tay của cha, ôm chỉ c chỉ u trong lòng. Tôi về hương lên đất đầu tiên, tôi đến trong đêm, trên giòng sông. Trí nhớ nào để ghi lại vài hình ảnh mông lung hương mọt nước lên tâm hồn trẻ thơ... Và đi ra khỏi hương sau hai năm. Tôi còn lại hình ảnh nào nữa? Hương buổi chiều cuội năm gió rét, thơ qua hương con đường phố im vắng, hình ảnh mọt bà già hương còng, còng xương thọt thọt, bán giò chả, tiếng rao lê dài qua khu phố theo gió đi xa, lạnh như tái tê. Buổi hôm của mùa đông. Thơ là kỷ niệm của hương. Còn gì nữa không? Chắc còn gì hình ảnh cô gái hương cùng tôi chơi chiếc xe hai bánh, gọt mọt bàn đạp, tay lái, chân đạp trên bàn đạp, chân chày xương đất và chúng tôi thay phiên đẩy vào hương nhau để tăng tốc độ. Tốc độ của đôi chân trẻ thơ hương quá nhanh trên mọt đường lại lổm đổm hương không người, hai hàng phố của đóng, về hoang tàn hương chỉ n, nét linh hương chỉ là hai chúng tôi...

QUÊ HỒNG VÀ NGƯỜI HU

Tác Giả: Phan nh&t Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

Th& là h&t và tôi đi xa, xa v& mi&n Nam, Hu& đó tôi tr& l&i cho ng&&i, tôi v& mi&n có bi&n có núi. Hu& không có bi&n. & bi&n chúng ta nghe đ&&c th&ng cu&i ch&t c&i & trên cung trăng. M&t th&ng b&n nh& khu xóm nghèo đ&&ng Gia H&i đã nói nh& v&y. Tôi đ&n vùng có bi&n và l&n lên t& nh&ng n&i này. Hu& không có bi&n và tôi yêu bi&n bi&t bao nên x& Hu& đ&&c lãng quên.

Đà N&ng và Nha Trang, thành ph& b&n b& là bi&n, bi&n tr&&c m&t, bi&n sau l&ng, r& qua trái ra bi&n, r& qua ph&i đ&n sông, sông cũng đ&n ra bi&n, ng&i trong nhà gió bi&n l&t vào, r&n mùi mu&i trên da tay, đêm mùa đông nghe ti&ng sóng cu&ng n& t& xa t&&ng ch&ng nh& sóng xô đ&y l&i kéo trôi ph&ng thành ph&. Th&t bò khô & Nha Trang, con gh& t&&i lu&c & b& bi&n Đà N&ng đ&i v&i tôi là nh&ng món ăn ngon nh&t, quy&n r& nh&t và đáng nh& bi&t ch&ng nào. Ch&y nh&y trên nh&ng hòn đá & Tiên Sa, hà c&t đ&t bàn chân, v&t th&&ng t&&i đ& đ&y máu không t&o thành đau đ&n, ch& nh&c nh&c nh& nh&ng, ngâm xu&ng n&&c m&n thành xót cay, n&ng n&n nh& tu&i m&i l&n, nh& tình yêu &&c v&ng c&a năm m&&i sáu, m&&i b&y... Máu ch&y hòa n&&c bi&n, n&&c bi&n theo v&t th&&ng ng&m vào máu th&t, ng&&i nh& h&t mu&i đ&&c hong khô đ&&i m&t tr&i. Tôi ham mê đùa gi&n cùng sóng n&&c, gi&a khung tr&i xa tít không biên gi&i v&i lu&ng gió có h&&ng ngát t& kho&ng không trên ng&n h&i đ&ng & Đà N&ng; tháp h&i đ&ng xây b&ng đá, xanh m&&t, tr&n bóng vì rêu ph&, gió bào, mu&i sát, d&i lu&ng sáng xanh ch& có & gi&c m&. Gió t& b&n phía ào ào, lau ngã nghiêng theo tám h&&ng. Tôi s&ng, l&n lên, yêu đ&i, yêu quê h&&ng t& đó. T& nh&ng n&i có gió. T& m&t ch& nào xa x&m t&n cùng tr&i đ&t.

Đà L&t nét đ&p n&ng n&ng, t&&ng ch&ng nh& m&t n&t nh&c ng&n hoài không đ&t. Đà L&t đ&p, thành ph&, h& Xuân H&&ng, h& Than Th& đ&p nh&ng ph&i đ&n Ankroet, tr& lên ng&n núi đ&ng sau nhà máy n&&c nhìn xu&ng thác Vàng, th&y c& tr&i đ&t hòa chung đ&&i đá. H& Ankroet trong v&t nh& th&y tinh, xanh t&&i h&n t&n cùng ý ni&m, n&m trong lòng núi nh& m&t chi&c g&&ng yên l&ng kh& g&n vì gió, vì s&&ng đ&ng, vì núi nghiêng hay vũ tr& đ&ng xoay, hay do ng&&i đ&ng r&i vào &o giác... Tr&i & trên, tr&i cũng đ&&i đá h& im l&ng! Có ti&ng đ&ng... Không, ch&ng có gì, lá thông r&i, c& đ&ng m&c hay n&&c h& đ&ng n&... Nào ai bi&t, không ai bi&t gì c&a thiên nhiên im l&ng đó ch& nhìn và nhìn t&n cùng v&i h&t con ng&&i.

Trong vòng tay c&a núi và bi&n, tôi đi xa Hu& vô cùng. Hu& c&a đêm t&i h&i c&, dòng sông đen đ& đ&a c&a tu&i th& làm sao kéo đ&&c tâm h&n tôi tr& l&i.

Bây gi& là năm 1967. Chi&n tranh đ&y trên quê h&&ng nh& đàn ru&i trên đ&ng rác. Tôi đ&ng & Sài Gòn. Ôi Sài Gòn, làm sao th&y đ&&c m&t tr&i m&c lúc nào, l&n & đâu. Đâu b&n h&&ng đông, tây, nam, b&c... Th& nào là màu xanh, súc v&t nuôi trong nhà, màu xanh tím và h&i mát khu đ&&ng C&&ng Đ&, vùng nhà th&&ng Grall trông t&i nghi&p, vá v&iu gi& đ&i và c&m c&i! Sài Gòn v&i m&t kho&ng thiên nhiên m& m&ng c&a xa l&, vài cây đ&a x& xác, m&t đ&y đ&t hoang c& m&c úa vàng b& đ&ng khung b&i Cát Lái, Th& Đ&c, Bình L&i...

QUÊ HỒNG VÀ NGƯỜI HƯ

Tác Giả: Phan nhát Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

Viát Nam 1967, tôi lính chián nhá mát thanh mã táu cùn rá, ném vào trong mát đáng rác vĩ đái. Đá Náng thì hát rái bián Thanh Bình, hàng cây đáng mái lán cáa mái năm vá trác nay cán cái váng vít kám gai bao bác trái lính. Bá bián thuá xáa có cái lô-cát bá chìm báy giá đáy nhà cáa. Thôi còn gì náa đâu, hát cá khoáng trái xanh, tiáng sóng vá cuáng báo vào bá đám mùa đáng, bián tái âm u, hàng đáng liáu ngáp nác nhá mát khu ráng nái... Tát cá không còn gì náa, núi Tiên Sa Má đát đài radar, con đáng lên núi đá thám giáa màu xanh cáa lá nhá mát vát tháng cháa khép. Vá tiên nào đã sa xuáng vùng núi hoang vu tuái trá cáa tôi ngày xáa chác báy giá đã lẫn lóc chiác cánh bên cánh đáng vá bia. Tôi còn đác mát vùng thá máng nào trong quê háng?

Trong thái gian này tôi trá vá Huá. “Trá vá”. Sao lái dùng chá này? Phái đi thì mái gái trá vá. Hay tôi đang trá vá quê cũ? Chiác C-130 xuáng phi tráng Phú Bài vào buái chiáu máa má mát. Ôi máa, máa đúng nghĩa cáa máa, máa đáy mát, máa cách nhau khoáng năm mái thác không trông tháy, máa không rõ hát, chá mát màn nác dày bao trùm cánh vát. Tát cá xám xám máy u tháng, không chân trái, không hàng cây, không nhà cáa. Tát cá đáng khái đen lù mù im nín, không mát hoát đáng tán tái, tan bián láng lá đái sác náng đá tháng cáa hát máa. Máa tá bao giá? Hái ngái bán đán vá đã ra trác. Lâu lám rái, cá tuán nay. Không tánh? Tánh sao nái. Máa kháp nái nhá tá mát khoáng không bác hái và ván vát đang tan thành nác. Tôi bác xuáng trong vũ trá lánh tanh đó. Ngái bián vào mệnh máng.

Máa Huá ào ào phá xuáng đáu chúng tôi khi tá máy bay cháy nhanh vào trám hàng không. Ai đã ghét máa Huá vì phái cháu đáng nó quá nhiáu, chác tôi cũng ngao ngán vô cùng khi đi đái cán máa nác ruáng ngáp đán háng và bùn gán đán đáu gái tá Quáng Đán lên Phong Đán. Nháng báy giá máa Huá đang chung quanh tôi, máa cáa quá khá, cáa tuái thá, tuái lán đang hòa vào nhau trì chám, quay đáu trong mát không gian im láng...

Huá đón tôi trong cán máa, tôi lên xe trá vào thành phá, ra lái ngoái ô, đóng quân á mát làng có cái tên đác đáo, đác biát nhát cáa Viát Nam - Sáa. Sáa là gì? Là sinh đác trái? Không phái, cái tên đác biát, âm vang nhá mát nát nhác lá. Sáa, tôi sá hoái hoái nhá, hoái hoái thác mác sao quê háng ta có nháng đáa danh váa ká các váa lá láng, quê mùa nháng không thô, mác mác, bình đá và đác đáo! á đâu có Sáa? Chác chá có Huá và đúng chá là có Huá.

Hành quân, mác tiêu 1,2,3... Đái đái 91, 92 chiám 1 và 2 xong đái á đáy, làm blocking-force vá háng đá đái 94 chiám mác tiêu 3... Mác tiêu 3, tôi nhìn vào bán đá: Đáng Xuyên, làng Đáng Xuyên khu xóm nhá phía tây giáp ruáng, phía đáng cán cát. Sau cán cát là gì? Phá Tam Giang. Phá thì lá lám, nháng phá Tam Giang đã rát quen biát, láp ba hay láp nhì, ai cháng mát

QUÊ HỒNG VÀ NGƯỜI HƯ

Tác Giả: Phan nhát Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

län đä ê a trong “Täp Đäc Vui” hai mäi năm vä träc. “Đäng vô xä Huä quanh quanh. Non sông näc biäc... Sä träng nhà Hä, sä phá Tam Giang”. Phá Tam Giang là tuäi thä thä mäi cäa tôi. Tuäi nhìn đäi đäy đäy nhäng câu häi: Täi sao đä yêu em nhäng läi không muän vô? Đäy, phá Tam Giang tôi đä quen thuäc väi nó lâu hai mäi năm räi còn gì näa? Phá Tam Giang, näi mä mäng đäu tiên cäa tôi, vùng thän thánh cäa nhäng län rung cäm ngäy ngät khi đäc đän: “Yêu em anh cũng muän vô...” Đi đäc theo bä cäa phá, bên trái dãy Phä Buän Thiu, näi B. Fall väa chät tuän träc; ngäi thông thuäc biän cä cäa Viät Nam nhiäu nhät trong vòng hai mäi năm qua, nay vì trái näoan khiên bä läi đäi đäng sau.

Đäc theo phá, đi hoài, đi mãi... Giäa träi đät bao la, änh bao la giäng giäng uät, không räng räi cäa biän, xanh thäm cäa núi, đây là hoang vu tiän sä, cä úa xanh nâu trải dài đän chân träi. Bä nông, häc, häi âu bay täng đän näng näng, buän buän, chim bay nhä cä gäng, nhä thä dài, nhä häp häi... Bay mät đän đäy träi, räi cä đän cùng đäng läi, tiäp täc bay đi, không phäng häng, không ào ät, không khäe, không hùng; đän chim loang lä, đen träng thäp thoäng trên cä khô, lúa mäc. Đây là hoang vu sao läng gió, con phá räng mông mänh không bä bãi, không vät sóng, chä mät cánh buäm không no gió... Phäi chäng buäm hoang, thuyän ma. Träi xám, cä xám, con sóng nhä, cánh buäm phiän, đän chim mät mäi... Đây là cänh gän tàn, đäi säp đäng, träi đät âm u đä säa soän cho län đä nát.

Bây giä mäi thäy Nha Trang quá trä trung, Đà Lät quá sang träng, Sài Gòn cäm cäi không sinh khí. Đây mäi là khuôn mät thät cäa quê häng. Tôi nghĩ väy. Cäm nín, uät, näng trĩu buän räu. Quê häng ta, khuôn mät thät chäc là đây. Lên đän Phong Điän nhìn läi bän đä, mäi bäy cây sä đäng chim bay. Ngäi nät räi täng mänh, träi rét nhäng ngäi quá đä, bän tä tóc, tä mät, bäm đäy trong häc mũi, trong tai, bän räi tä cái đäi mät, chäp mäy. Xuäng bän sông, bên kia là Quäng Trä, bên này là Thäa Thiên, sông chäy ra phá Tam Giang, sông chäy tä Quäng Trä vào, tä núi ra, mät nhánh nhä cäa sông Ô Läu, nhäng đän đây chäy qua Mä Chánh sông mang tên khác. Häi cô giáo. Cô giáo thän nhä cô gái mäi län, cô giáo mäc áo đen quän träng, áo len đen, da träng mát tä nhiên, môi đä häng, mät thät xanh. Cô giáo bao nhiêu tuäi? Đä hai mäi i läm. Sông gì? Đä thäa, sông Thu Räi! Sông Thu Räi. Tôi cäi... Cô nói đùa hay thät. Đä thäa sông Thu Räi. “Đä thäa sông Thu Räi”. Tôi räng räng cäm đäng. Ai đä đäi thoäi väi lính lä đä, kính nä đän nhä väy. Sông mang tên Thu Räi, tên thät thäng nhäng chät ngät läng män và đän häu, dân làng đä nghĩ sao khi chäp nhän tên này. Phäi chäng là thi sĩ? Phäi chäng tên đä thành tä nhiên nhä câu hò, câu hát.

Ngäc đäng vä, tä mäc tiêu 15 trä läi mäc tiêu l, äp Đäng Xuyên, äp Mä Xá, đä đäc đi đäc läi nhiäu län tä bao nhiêu ngày trên bän đä, đä đi qua bän ngày träc, nay trä läi sao lòng nôn nao cäm đäng — Đäng Xuyên, Mä Xá... Đäng räi! Näi chän này thuä xäa mä tôi đä mät län đi đän, sau länh täng phän công cäa Viät Minh năm bän mäi sáu “Vä mät trän räi chäy vä Đäng Xuyên, Mä Xá, sau đó mä gänh con vä täi Gia Lê”. Mä tôi thäng hay nói vän tä nhä väy đä trä läi cho tôi mäi khi tôi häi vä nhäng biän cä cäa “Vä mät trän...”. Tôi nhä mãi nhä hoài mä tôi

QUÊ HỒNG VÀ NGƯỜI HU

Tác Giả: Phan nh&t Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

v&i câu nói đó. Bà hay nói nh&ng ch& Hu mà nh&ng ngày & Đà N&ng, chúng tôi, hàng xóm ph&i ng&n ng& không bi&t. M& tôi là ng&&i Hu, n&i này bà đã gánh tôi m&t đ&u đ&u đòn gánh, đ&u kia áo qu&n, soong ch&o trên cánh đ&ng này hai m&&i hai năm tr&&c, chân tr&n tay l&m, cong chi&c l&ng h&c trò m&nh mai đ& gánh tôi băng qua nh&ng đ&i cát m&nh m&ng b&t đ&u t& M&u T&i ra đ&n Đ&ng Xuyên, M& Xá... N&i này, cha m& tôi đã th&&ng yêu nhau trong c&nh ch&t, ti&ng n& trên đ&u, viên đ&n r&ch không khí bay xuyên tim ng&&i đ&&i đ&t. N&i này cha m& tôi đã l&y s&c m&nh xác thân và tình th&&ng mang tôi qua gió bão...

Hôm nay, mùa đông 1967, tôi đi qua, trên đ&t nh& có h&n, c& có đ&u v&t, bi&t đâu m& tôi đã ng&ng & đây, l&y nón qu&t cho tôi, cha tôi đã cúi mình trên b& m&u đ& g&n l&y ph&n n&&c trong mát nh&t cho con. Giòng n&&c luôn trôi ch&y, m& cha làm sao bi&t đ&&c h&n hai m&&i năm sau đ&a con tr& l&i m&t l&n nhìn xu&ng đ& th&y g&&ng m&t th&t c&a mình trên su&i dòng b&t đi&t quê h&ng.

V& Hu, ngh& quân đóng & Nam Giao, n&i thu& x&a vua nhà Nguy&n t& l& tr&i đ&t. Trăng mùa đông huy&n bí đ&i sáng xanh nh&t th&ch xu&ng m&t vùng c& m&... Emile Bronte, Dostoiesky, Mai Th&o, Võ Phi&n, tr&i dài trên tác ph&m bóng dáng quê h&&ng h& th&&ng yêu, hoài ni&m, n&u không ph&i ca ng&i n&ng n&n, thì cũng là b&i c&nh cho nh&ng tình yêu, thù h&n, hay đi&u ám &nh. Tôi không là nhà văn, nh&ng n&u có ch&n l&a tôi s& vi&t v& Hu trong tác ph&m c&a mình. L& l&ng l&m, bí &n l&m, ngôi m& n&m yên đ&&i bóng th&m cây tùng, cây thông, trăng soi xu&ng, g&ch đá nh& th&, nh& h&p h&i thì th&m, r&u r&. Sông H&&ng đ&ng t& ng&n đ&i l&ng Kh&i Đ&nh nhìn xu&ng, không ph&i là sông c&a n&&c ch&y, nh&ng là núi xô nhau đi v& n&i xa, s&c xô đ&y l& l&i theo c& tranh, gi&ng gi&ng ch&p ch&ng đ&i sim đ&i. Núi không cao, không ph&i núi, g&i là đ&i m&i đúng, không cây c& ch& có toàn m&t th& đá nâu l&n b&ng ngón chân. Đ&i trùng đi&p n&i dài, n&m tay nhau, đ&a vai vào nhau, chuy&n đ&ng nô đùa trên m&t n&&c. Vua Gia Long ch&n Hu th&t ph&i, sông có, núi có, r&ng th&a, r&ng m&i l&n ch&y b&&c nh& đ&&i chân đ&i nh& b&u b&n. Và đ&ng xa kia, xa & chân tr&i... Bi&n... đ& h&t,c& b&n mùa th&i gian, c& vóc dáng th& gi&i h&p vào đây, không l&n, không vĩ đ&i, không &n ào, nh& và xinh nh& non b&, gi& s&n. Nh& c&nh m& c&a em bé.

Đ&ng xe trên đ&i, t&t máy, t&t đèn, đ&t đi&u thu&c nhìn xu&ng dòng sông, th& khói bay vào núi, bay xu&ng m&t n&&c xám m&, s&&ng l&nh, m&a sa h&t nh&... Có ai h&i gì bây gi&, ch& xin im l&ng nh& c&n th& than tr&m m&c... Vì ti&ng hò đã c&t lên. Ti&ng hò xua nhau nh& sóng nh& v&&ng ph&i b&i b& chìm xu&ng nghe th& th&m, quá đ&i bu&n r&u. “À... &... Ai v& Đ&i L&&c.” Ch& “l&&c” xu&ng th&t th&p nh& c& nu&t t&i h&n, ch&n giòng n&&c m&t, che đ&u cô đ&n. À... &... Không thêm m&t ch& nào có ý nghĩa, ch& “&” đ&a lên cao t& t& r&i m&t vào v&i gió v&i trắng, làm r&n nh&ng gai &c trên da th&t. Hò nh& th& m&i g&i là hò, Nam Ai nh& th& m&i đ& năng l&c đi&n t& h&t n&i bu&n r&u ch&t ch&a toàn th& đ&i ng&&i ph& vào nh&ng ti&ng à, ti&ng &i vô nghĩa. M&t phút, hai phút trôi qua, thuy&n đi đ&&c kho&ng sông, câu hò ch& đ&&c b&n ch& “à, &” ngân dài trên n&&c, oan u&ng th& l&&ng đ&t đ& nh& th&y ma trôi s&p. Tôi nghe b&ng tai nh&ng h&n tôi ai

QUÊ HỒNG VÀ NGƯỜI HU

Tác Giả: Phan nhát Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

đem treo trên đáu ngán giß , ai đáem đáp đái đááy sßng... Thát muán khóc... Muán ráng ráng nác mát!! Sao cß nhá trám mác, sao tiáng hò thá lßng, buán đán thá này... Nguán đáu tháng dân tác đá mát nháng gß, cßon lßi nháng gß... Hay mái mái đá vá tán cáng, không bao giß sáng lßi...

Tôi á Huá mát tuán, bún nác, bún khô, bánh khoai, nem chua, ăn thát nhiáu, thát ngon. Tôi ván không thích ăn ngon, không coi tráng chuyán ăn uáng. Lính tráng kham khá quen cám hám, dám miáng thát má, vài cáng rau, bi đßng nác lß là xong báa ăn. Bao nhiêu năm tôi không có đáp đá chán món ăn. Vá đán Sài gßon gáp gßì ăn đß cho lß miáng, ăn vái bán cho vui, không há ham. Nháng á Huá ăn phái thích, ăn náa không chán, ăn bao nhiêu bún cũng không váa. Phái tái quán cho káp giß, trá là hát, quá năm giß tiám bún á đáng ngang vái đáng Gia Hái nhát đánh hát. Ngá á Huá lßng nhá váy, không thay đái, không bá lßi cuán. Mái năm trác ván mát nái bún, bây giß cũng váy, khách đßng, khách chá, khách đßi hái. Mác! Hát là hát không náu thêm. Ngày á khách, ngày máa giß, không bát. Vì khách là khách quen, xóm bên kia đáng, đáng cuái phá, nhà nào, máy ngá á, ý thích cáa mái ai... Ngá á bán tát biát rõ. Bán nhá thá ránh rái, thác ăn nhá mát tác phám, nhiáu quá sá thành tháa máa, tám tháng. Gißa khách và chá là bán thân, há hàng. Ngá á Huá sáng vái nhau thát khßt khao. Nhà anh áy, bác áy có con thi đá cùng máng; kỹ đám cá xóm xúm vào giúp nhau. Nháng chính á đây cũng là nái xuát phát nháng các đßan lß liáu. Tháy trên cháa nhát đánh là đái tá, đái bi, dù vào đán Sài Gòn nghe ai nói xáu đán tháy tác khß cáng lßn, tác tái... Không thá đác, tháy không xáu nháng ái ta nói !!!

Chúng tôi trá lßi Huá báng máy bay trác thăng trong ngày mừng bán Tát Máu Thân. Trái thát lßnh, máa phùn, u ám thá lßng bao phá thành phá. Máy bay nghiêng nghiêng trên đá xuáng, há tháp đán, khu doanh trái Bá chá huy Sá Đßan 1 Bá Binh. Chúng tôi ùn ùn kéo ra khßi phi cá. Sau ba ngày đánh nhau á Quáng Trá vái sá mát mát khá lßn mác dù chúng tôi đá đác cá mát đáng vũ khí chát đáy mát GMC. Mái đây, Giao tháa chúng tôi còn gái nhau trong máy truyán tin đá chúc táng nháng lßi đáu xuán, rái ngày mừng Mát, tôi nhá rõ, bán giß sáng, tá đß là khßi đáu máu cháy... Váa hay tin Tháa chát, đán Lßc, đán Há, bán quen lâu, mái quen, tháng mán thát nhiáu, tát cá ra đáng loát táng loát. Trong nháng ngày đáu năm, trong nháng ngày đáy sáng muái và máa phùn, chúng tôi đá chián đáu đán đác và tuyát váng. Lính Má án binh bát đáng nám chá thái. Không phi cá, không pháo binh yám trá. Chúng tôi đán Huá vái vô cùng mái mát.

Kiám đá mái quân sá, tán công và chiám lßi Huá, mác tiêu là máy cáng thành. Ngày đáu quân tián thát nhanh tràn qua Tây Lßc, xong tiáp đán cáa Chánh Tây, giao lßi cho bá binh. Tái đán cáng thành lßi mát. Chúng tôi bát đáu chiám lßi, và tá lúc này chián trán đá xáy đán ác liát. Phi cá bát đáu can thiáp, pháo binh yám trá và đách tăng cáng cá thá. Chúng tôi tián lên táng đáng, táng ngß, táng nhà. Thành nái Huá vái đáng nhá vußng vác bàn cá, tián quân nhá đá trên cái chát. Qua đáng mát đáng, tiáp tác bán che chá cho kinh binh; kinh binh cháy thát nhanh, nhanh hán náa, nhanh đá đáa vái tá thán, nhanh đá sáng, đá thá, đá cái, đá còn vá lßi

QUÊ HƯƠNG VÀ NGƯỜI HU

Tác Giả: Phan nhát Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

Sài Gòn. Quân tián thát chám đán con đáng Mai Thác Loan thì bá chán đáng. Can đám đáng lên bằng qua là chát. Bá chá huy Viát cáng đáng tráng Bá Đá nên con đáng bián thành tuyán phòng thá. Cáa Đáng Ba cách hai trăm thác không thá nháo vào đác. Viát cáng đáng giao thông hào, phát súng cho trá con mái lán, gá du đáng muán làm anh hùng, chá tiám bán cà phê đác lên làm cáp chá huy. Tát cá mác cám vá yáu kém, vô ích, mác cám bá xem tháa, bá rái, tát cá đác Viát cáng lái đáng đán triát đá và táp háp thành lác láng lán đá đá báp chúng tôi. B40 ná nhá muán nhác có. Em bá rách áo, hai đáa con nghá phép dài hán. Dán đáp, đán đáp. Đán vá mát và căng tháng nhá con khô nung chín.

Lánh tán công trá lái, có pháo binh và phi cá yám trá. Lán đáu tiên cáa đái lính, tôi đánh nhau trong thành phá và háy diát thành phá. Huá, Huá cáa tôi váa tìm đác, Huá cáa Viát Nam luôn cá duy trì đá tráng cáu đáng sáp đá, đáng cháy đá tái. Trác mát tôi táng vái, mái ngái bá ném lên tung vá. Láa cháy thành ngán yêu ma kinh đá. Láa cái, láa than nghe ám, nghe vá vá. Láa nhà cháy có tiáng kêu nhá than, nhá khóc, nhá tác tái, nhu hú lên vì sá. Láa nhà cháy á thành phá là láa tai áng, láa bát hánh, láa có mùi... Mùi ngái i chát, mùi cáa xáng, cáa da, cáa thát bá nung nóng thành than, thành mát vát chát quái đá, khô đác, nác ná, đáng vào tháy án nát nháy nháy... Huá trác mát tôi sáp đá táng miáng mát, nghe đau xót nhá tình nhân bá cáng hiáp. Tôi đã táng cháng kián nhiáu đám cháy á Kián Hòa, Báng Sán... Tiêu đáu, tan nát! Đáng nhá váy, nháng cháa đán đá thám đau đán phái bát khóc. á Kián Hòa thì tháy tiác - phái - chá tiác nuái mát phán vát chát bá háy hoái. Nháng Huá cháy, gách bát tràng, ngái âm-dáng, táng Di Lác, táng Thích Ca, Kim Cang, Thián-Ác, láp ráu trên viên đá, đáu tráng thành cây kiáng tráng tá đái Gia Long, Khái Đánh... Tát cá chúng đáu có linh hán, không chá là đát đá, cây thuán túy... Chúng có ká niám trong lòng, chúng là vát tích hoái hoái mà chúng ta luôn nhá. Đó là cáng thành vua đã đi qua, đó là Phú Văn Láu nái xáng danh nháng ngái thi đá, này cung vua, láu Hoàng háu, con đáng đá có mái đá đáa háu vá cung son. Con ngái i đã đi qua, nháng đáu vát lách sá còn đó. Tôi ngái i mái lán trên quáng, tháy lác loài, báng giá váa tìm đác, mong tay bát mát máng, thì Huá đã cháy, đã đá. Tôi tháy đau, đau ngán ngá, nhá thuá bé có món đá chái, rái phái tá tay đáp phá. Chiác cáng thành xây báng đá táng đi qua mát lánh mánh máng, báng giá đá xuáng thiáu náo nhá mát thi thá già nua. Phi cá xuáng ám ám, tiáng ná, đám khói mù mát... Huá rán lên táng tiáng náo náng, tiáng kêu la gào thét cáa nháng mái cung đán, hàng cáa sá trên láu Ngá Môn. Vong linh tián nhân còn có nái đây? Không còn ai! Chá còn bác táng ngá đá đám chiáu nhìn ra mát sân cháu bá trác ngác.

Trong láa cháy ngái i Huá đán nhau cháy loán, cha cáng con, cháng đáu vá, con bá cha, má già. Tát cá bình yên đáp đá, đái các cáa ngày xuân tan thát nhanh trong láa đán. Đáng thêm mát nhát cuác náa cho đá sâu, cô gái tóc xanh hôm qua nay đáy bái bám, vành khăn tang quán vái trên đáu, tay nám chát cán cuác, cuác nháng nhát cuác đáu tiên trong đái đá nên huyát cho ngái i thân. Ngái i chát á đáu nhiáu quá, xác chát cáa lính, dân hay Viát cáng, chán á đáng, sân chùa, sân tráng, chán á đáu có đát. Chán ngay cháng xuáng, nám yên lán cuái. Thái ngái i chát háy ngá yên. Thái Huá háy nuát cán đau.

QUÊ HƯƠNG VÀ NGƯỜI HU

Tác Giả: Phan nh&t Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

Ngái Huá ch&t nh& tr& ch&i, nh& n&m ng&, theo l&nh ch&y v& Mang Cá, b& B.40, AK qu&t ng&, & khu Gia H&i thì do ph&o binh, & khu Đ& p đ& ch&t b&i s&ng c&i t& ch&u Di& u Đ& b&n v&... Ch&t, ch&t & đ&u c&ng c&, v& đ&n, v& m&nh, v& h&i &ep, v& ch&n s&ng. M&t ng&n cách ch&t, đ&u đ&ng, g&oc ph&, x&ac ch&t n&m cong queo, n&m th&ng c&ng, s&p ng&a, kinh hoàng, u&t &c, tr&n tr&i... Làm sao nói cho h&t, làm sao nói cho c&ng. H&i tr&i, h&i đ&t, h&i Th&ng Đ&... Tôi mu&n h&i, mu&n kêu, mu&n hét nh&ng hình nh& m&i ph&n &ng đ& th&a, đ&u thi&u h&t, không đ& ngh&ia. Im &ng. Ch& có ti&ng than im &ng đ&, ch& có nó. Ch& có nó vang lên, vang lên.

Phi tr&ng Phú Bài, đ&an quân sau m& i l&ng ngày &a đ& đi trong ngh&n ng&o x& xác, không tăng v&n đ&c, chúng tôi tr& &i Hu& cho đ&n v& b&n. Đ&an quân im n&n, trong m&t m&i ng& i đ&u sáng lên ánh &a - Xin cho tôi xa n&i này, n&i đ&a ng&c. Riêng tôi, tôi h&a r&ng s& tr& &i. Tr& &i n&i đ&y, n&i b&n bè tôi đ& n&m xu&ng không quan tài, v&i xu&ng & kho&ng đ&a cô qu&nh bên c&nh đ&n Mang Cá. Tôi s& tr& &i n&i đ&y vì tôi b& qua hình &nh nh&ng gã trai hai m& i, m& i chín, nh&ng cô gái mu&n làm anh hùng ng& t&t, nh&ng trí th&c làm dáng m&t &n vì m&c c&m r&i lao theo qu& s&. Nh&ng k& đ& m&i hôm qua còn t&m th&ng, còn đ&ng trong bóng t&i, nay tr& thành U& viên, nay làm cách m&ng, mang AK, đeo băng đ& đi xe Honda, Suzuki, ném &u đ&n... Ôi cái &o t&ng anh hùng sao mà v&n còn h&p đ&n đ&n th&! Tôi quên nh&ng hình &nh & b&ch và đ&ng ph&n n& đ& vì tôi bi&t r&ng & Phú Cam, ng& i Hu& đ& ch&ng c& b&ng Garant, Carbin M.1 su&t m& i m&y ngày dài. H& đ& chi&n đ&u trong đ&ng c&m nh&t v&i ý th&c rõ ràng v& s& ch&n &a cho con ng& i m&t v& th&.

Đ&ng & tôi ph&i vi&t thêm đ& nói v& tr&n đ&nh bi tr&ng và tuy&t v&ng c&a ti&u đ&an tôi, ti&u đ&an 2 và 7 Nh&y dù trong su&t m& i l&ng ngày, k& t& ngày mừng m&t và mừng hai t&t... Nh&ng tr&n đ&nh t& làng Đ&c S& n&i c&u An Hòa vào đ&n sân bay Tây L&c. Nh&ng đ&n v& b&n đ& chi&n đ&u trong đ&n đ&c không y&m tr& đ& chi&m cho đ&c c&ng An Hòa. Tôi ph&i nói cho rõ, nói cho c&ng cái can đ&m th&n tho&i c&a đ&i đ&i 92 v&i quân s& tr&n b&n m& i ng& i, ch& h&n m&t trung đ&i M& năm ng& i, Thành “R&u”, đ&i đ&i tr&ng b& th&ng ph&i ch&ng g&y ch& huy chi&m c&a Th&ng T&, b& k&t &i su&t hai ngày đ&i và khát. Tôi ph&i nói cho h&t ni&m kinh hoàng t&t đ& c&a th&ng b&n thân – Lô - đ&i đ&i tr&ng 74, ng& i cao ch& đ&n m&t th&c sáu, &ng mang máy truy&n tin, v&a ch& huy v&a liên &c, s& đ&ng luôn kh&u đ&i liên 60 ch&n đ&ch cho quân sĩ rút lui tr&c, b& th&ng g&y chân k&t gi&a hai &n đ&n trong su&t m&t bu&i chi&u. Nh&ng kh&n n&i tôi không tham đ& tr&c ti&p tr&n đ&nh nên không th& vi&t trung th&c đ&c và đ&u gi& đ&i ai n& đ&m vào trong v&n ch&ng. Nên nhân c&nh lo&n ly tôi nói đ&n con ng& i. Không nh& có ai đ& phán ra câu đ&i đ&: “Trong gian nguy m&i nhìn rõ m&t ng& i”. Đ&u này đ&ng quá, nh&ng ngày kh&i &a & Hu&, tôi m&i có đ&p đ& nhìn th&y ng& i Hu&, ng& i c&a quê h&ng ng& t& lâu tôi không g&p.

Tôi có m&t ng& i chú h&, chú B& làm C&nh sát, b& Vi&t c&ng b&t cùng đ&am ng& i công ch&c ho&c quân nhân, Vi&t c&ng đ&n h& đi t&i đ&n và cu&i cùng thì b&n ch&t t&p th&. Chú tôi, m&t ng& i ch&m ch&p, có th& g&i là l& đ&u, ng& ng&n vì r&u đ& làm cho ông suy nh&c trí óc &n th& xác, th& nh&ng khi Vi&t c&ng b&t đi theo vắc n&ng bao nhiêu ông cũng ch&u đ&ng n&i, m&c d&

QUÊ HƯƠNG VÀ NGƯỜI HU

Tác Giả: Phan nhát Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

mát chân dá bá gáy tá trác, và đán lúc Viát cáng bát đáu hành quyát, không biát do mát sác mánh và khôn khéo nào, ông đã trán thoát đác. Vá nhà sau năm ngày lán trán, ông ván chám cháp và ngáng nánh thuá nào. Bác Soán, ngáng i có ngôi nhà cánh nhà bà nái tôi, luôn luôn đáng vào hàng ngũ nháng ngáng i cháng đái chính phá, bác thuác phe phái tháy á trên chùa, táng bá Chi bát đám giam tái trái bài trá du đáng máy tháng sau vá bián cá mián Trung năm 1966. Viát cáng vào thành phá Huá cùng vái sá trá vá cáa nháng thanh niên trên đái ba mái, láp tuái cáa nháng đáng chí cáa Ngô, Dinh... Nháng ngáng i bán tôi đã trán ra khu trong nháng năm trác, nay trá vá vái chác cáy viên này ná. Tôi không hiáu có nháng gì đã bián đái nháng ngáng i trá tuái đó, nháng trí óc trá trung vá tha, trí thác ngày nào bây giá trán nháng tâm hán cáng rán, trá trá, hung tàn và hiáu sát. Có gì đã bián đái há đá y ban nhân dân có đá quyát đánh chôn sáng táng loát ngáng i sau tráng tiáu hác Gia Hái? Công chác, thuá vá, công chánh, cánh sát... Tái á đáu? Hay vì đã táng bát giá mát ngáng i đi xe đáp không đèn, ngáng i á y bây giá làm á uá ban nhân dân?! Hán thù nào đá chôn sáng mát nhân viên công an vì ngáng i này đã mát lán đáa “bán vá đáu” mát ngáng i bà con cáa mát á y viên, thát tình tôi không hiáu đáng lác căm thù, chính sách kháng bá nào đã chá đáo cho nháng cuác tàn sát táp thá trên. Ngáng i Viát cáng vào thành phá, đác đón tiáp bái nháng kán má vùng, chính láp ngáng i này mái thát khó cháu, háng hách, cuáng sát và thâm hiám mát cách đáng sá. Hình nhá bao nhiêu mác cám yáu đái, tháa thái tá bao năm đác bù trá lái báng vinh quang nhát thái, há hái háng cho hát cái uy quyán quáe cát trong giây lát. Há táng ngáng i này, bát ngáng i kia, tuyên án giát ngáng i thá nhá mát trá đáa. Nháng tên trá tuái tay mang băng đá, láng đeo AK, lái xe Honda lán kháp thành phá, kán kiáu và tàn ác nhá mát loài thú. Mát cô gái trong ba ngày tá khá và tuyên án gán hai mái ngáng i. Ná sinh viên mát sáng, mũi cao, đáp thát tái, nháng sao đác ác đán ngáng i áy? Khi tiáu đoàn tôi bát đác, cô á kháng cá lên tiáng thách thác, nháng khi nòng súng cáa Sán Bum dí vào ngáng i, cô gái mái tá vá sá hái. Tôi nghĩ ráng giây phút sá hái đó là cán tánh giác cáa mát thái gian máng du đám máu.

Nháng ngày á Huá tôi còn đác nghe tin Viát cáng bát Tháng Nghá sĩ Trán Đán và sau này chúng chôn sáng ông. Tôi thuác vá hàng háu bái, xa xá Huá không biát nhiáu vá ông, chá biát ông qua vóc dáng mát tráng Háng Đáo. Ông có Đá Ngũ đáng Báo Quác Huân Cháng, khi chính quyán ông Diám kát án ông vá vá Ba Lòng, ông đáa chiác huy cháng đó đá bián mình lòng yêu nác. Thuá áy Báo Quác Huân Cháng là mát cái gì hiám có chá không phái nhá nháng anh nhà binh sau này cá đi lính lâu năm, hái đá đáu kián thâm niên, mát vài cái huy cháng vẫn pháng nháng tính đám cao hán Anh Dũng bái tinh hành đáng liáu, cáng chung tát cá lái đá đá có Báo Quác huân cháng, ra tòa án vái các vá lám cám nhá ăn cáp, thát kết, hiáp dám, giát ngáng i vì ghen hoác thá tiêu đàn em vì sá tháng nhá “khui” mình... Tháng đám Báo Quác huân cháng ra cháy tái!? Kát quá vá án trên ông đác giám khinh. Nháng đáu tôi nhá vá ông nhiáu hán hát là giáng nói đánh đác, hùng hán, âm thanh cuán hút ngáng i nghe. Lòng trá con cáa tôi thuá trác má ra nhìn ông nhá mát vá huynh tráng sáng giá, ông có tên ráng “Gà Hùng Bián” theo luát cáa Háng Đáo. Bây giá nghĩ lái, ông quá là mát huynh tráng sáng giá thát, khi bá bát, ông tháng thán nhán mình là mát Tháng Nghá sĩ cáa chá đá Cáng Hòa, ông ván giáng nguyên tinh thán bát khuát cáa mát Tráng Sinh đã lên đáng. Con ông là San, khóa sau tôi đi Biát đáng quân, tôi nghĩ ráng vái uy tín á mián Trung ông có thá “cháy” cho San vá mát chá vá pháng, nháng ông không làm nhá váy, San đã đánh trán đánh đáng tián nhát cáa Vũng lá Chián thuát năm 1965 - Trán Ba Gia. Ngày Viát cáng phán công chiám lái đái, tiáu

QUÊ HỒNG VÀ NGƯỜI HU

Tác Giả: Phan nhát Nam

Thứ Sáu, 09 Tháng 9 Năm 2011 21:38

đoàn San bát n thát náng, nó thoát chát cháy vá Đà Náng ngáng gác nhá mát bóng ma. Có phái thá không San? Mày không biát tao là ai, nháng tao biát mày là đái tráng đái Há đoàn Nguyán Tráng Tá, thuá nhá tao muán đác hánh đián cáa mày - Con cáa tráng Đán, “Gà Hùng bián”. Bây giá ông chát nhá mát ngáng i Háng Đáo sinh trong sách tá táng, lái nói... Mày cho tao chia sá cùng vinh đá này.

Ngáng i Huá thuá xáa đã thác hián mát chián công không thành nháng biáu lá cách can đám hùng tâm, dùng sác ngáng i vây hám, tán công vào khu Morin cáa ngáng i Pháp trán giá đáy vũ khí. Mùa xuân năm nay cũng váy, nháng con ngáng i bình thán nhá dòng sông kia đã cháu đáng nghiát cánh bi thám không biên giái, và há đã chián đáu hát sác cáa mát ngáng i. Khu Phú Cam, báng Garant và Carbin M1, thanh niên và lính chuyên môn á các trái quân cá, công binh đã cháng cá vái Viát cáng cho đán ngày cuái cùng. Và tôi nghĩ ráng hình ánh bi tráng nhát cáa chián tranh này là trong buái Huá điều tàn ngáng i Huá đã hát quác ca khi lá cá Vàng đán lên cát cá loang lá đáu đán... Ngáng i Huá đã cát cao giáng hát trong gió lánh, hòa máa bay khi náng cát lán dài trên gò má. Huá ái! Quê Háng! Tôi muán khóc hôm áy. Tôi muán khóc biát bao nhiêu...